

Haken: Hráč musí být i hrdina

Rozhovor s trenérem české reprezentace U17

STRANA 2

Coach Manager, užitečný pomocník

Svaz nabízí trenérům praktickou aplikaci

STRANA 3

Hokej v podzámčí

V Krumlově se daří přivábit děti na led

STRANA 4

Předávání zkušeností mě moc baví

Jako teprve třetímu Čechovi v historii se mu dostalo pocty, že jeho dres slavnostně vyřadil klub z NHL. Patrik Eliáš, jeden z nejlepších českých hokejistů přelomu tisíciletí, si užil únorový ceremoniál v New Jersey. U hokeje ovšem zůstane dál, byť v jiné roli.

Co vám běželo hlavou při slavnostním vyvěšení vašeho čísla ke stropu haly, které vám přichystali New Jersey Devils?

Určitě vzpomínky, spousta příjemných věcí, které jsem zažil během kariéry, a úspěchy, které mi hokej dopřál. Samozřejmě k těm emocím pomohli i kluci, které jsem si tam pozval, kteří jsou a byli mámi kamarády a hráli v mém životě důležitou roli na ledě i mimo něj. Velice si vážím toho přátelství, které jsem s nimi měl. A samotný ceremoniál byl také moc povedený, z mé strany tam byly trochu nervy, emoce a stres. Já jsem to vlastně ještě ani neviděl ze záznamu. Těším se, až se na to podívám a až si to tak nějak ještě jednou prožiju sám.

Hokej ale neopouštíte, začal jste se zapojovat do akcí mládežnických kategorií. Byl jste třeba hostem při soustředění reprezentační šestnáctky v Salcburku. Jak k tomu došlo?

Mám radost, že se můžu občas dostat na led s reprezentací do 16 let. Jezdím tam rád i proto, že manažer týmu Radek Hlavatý je můj dobrý kamarád a nějakých sedm let mi přes léto dělal osobního trenéra. Je to člověk, který miluje hokej, je mu oddaný a navíc mu rozumí. Jsem přesvědčený, že tito kvalitní lidé musí být u našeho hokeje, aby se dál posouval a rozvíjel, a já tam i díky tomu jezdím rád.

Baví vás předávání zkušeností mladým hokejistům?

Právě že baví, a moc. Myslel jsem, že si dám na chvílku od hokeje pokoj, ale on funguje jako dobrá droga. Potřebuju jen trochu času, abych si srovnal myšlenky, jakým směrem chci jít. Nerad dělám věci napůl. Tak uvidíme, co z toho konkrétně bude. Zatím si teď především užívám s rodinou volného času, kterého jsem nikdy moc neměl.

Máte i trenérskou licenci.

Přednášky jste si poctivě oseděl v lavici stejně jako třeba Robert Reichel, který má „áčko“, tedy nejvyšší trenérskou licenci...

Ano, já mám ale oproti Robertovi pouze trenérské „béčko“, které jsem dokončil asi před pěti lety. Tedy zatím. Třeba se do studia áčka ještě pustím. Uvidíme...

Jsou dnes mladí hokejisté v něčem jiní, než jste byl vy v jejich věku?

Myslím, že nejsou jiní. Já z nich tedy alespoň cítím stejnou touhu vyhrávat a prát se

za čtrnáct dnů. První rok byl opravdu psychicky hodně těžký.

Proč jste se rozhodl z Třebíče odejít?

Mládežnický hokej tam byl opravdu kvalitní, vyrostla tam spousta hokejistů. V národáku jsem byl já, Martin Erat, v extralize Leoš Čermák a mohl bych pokračovat. Já tam byl spokojený, ale pokud jsem chtěl po základní škole jít za dorostenečkou a juniorskou extraligou, tak jsem ten krok musel udělat. Kývl jsem Kladnu, které o mě projevilo největší zájem. Pozvali mě na talentové zkoušky a pak jsem šel na střední školu do Kladna.

Jaké vlastně byly vaše úplné hokejové začátky?

Úplně normální jako u každého jiného mladého hokejisty. Miloval jsem hokej a víkendy jsem trávil se staršími bratry na zimáku, kteří také hráli. Byli jsme taková typická hokejová rodina. Mamka, která dokonce na zimáku i uklízela, vždycky navářila na celý den a my s bratry jsme byli nejraději ve výstroji a hráli a hráli a hráli. Bylo to pěkné hokejové dětství.

Máte dvě dcery. Vedete je ke sportu?

Samozřejmě, jsou hodně aktivní. Chodí tančovat, na tenis, bruslit a ta starší dvakrát do týdne na fotbal na Duklu v Praze, což je taky super. Určitě je ke sportu vedeme.

A co vy? Najdeme vás ještě někde na ledě?

Najdete, ale už určitě ne v extraligové nebo prvotní soutěži. Chodím si dvakrát týdně zahrát pro radost s kamarády, kteří taky hráli NHL nebo naši extraligu. To mi zatím stačí a přináší mi to potěšení.

Kdybyste měl říci „díky“, komu by patřilo?

To je na závěr opravdu těžká otázka, protože těch lidí je hodně a v různých fázích vývoje mé kariéry. Nejprve odmala asi rodičům a bratrům, kteří byli mámi vzory. Pak trenérům, mládežnickým, na Kladně i v reprezentaci, všem, kteří mě podrželi. Ale vlastně mi pomohli i ti, kteří mě naopak nepodrželi a neměli mě moc rádi. Morálně mě každý takový člověk vyhecovává k ještě tvrdší práci. Je hodně lidí od ledu i mimo něj, kterým je třeba říci díky, a nemůžu je přitom vyjmenovat všechny. Ale myslím, že oni to všichni vědí.

Patrik Eliáš

- **Narodil se** 13. dubna 1976
- Odchovanec Třebíče, extraligu začal hrát v sezoně 1992/1993 za Kladno
- V roce 1994 ho **jako 51. draftovalo New Jersey**, za jiný klub v NHL nikdy nehrál
- **Za Devils** debutoval 7. prosince 1995 proti Torontu, první gól vstřelil 12. prosince 1996 Bostonu při šestém startu v NHL
- V letech 2000 a 2003 s Devils **vyhrál Stanley Cup**, v letech 2001 a 2012 byl ve finále
- **V NHL odehrál** celkem 1240 zápasů (408 gólů + 617 asistencí), v play off přidal dalších 162 duelů (45 branek + 80 přihrávek)
- **Je držitelem** řady klubových rekordů (např. góly, asistence a body).
- V době výluky NHL hrál za Znojmo a za Magnitogorsk
- **S reprezentací** získal bronzy na OH v Turíně 2006 a na mistrovstvích světa 1998 a 2011
- Loni v květnu kvůli problémům s kolenem kariéru ukončil
- 25. února **New Jersey** slavnostně vyřadilo jeho dres s číslem 26, z Čechů se této pocty dostalo jen Dominiku Haškovi v Buffalu a Milanu Hejdukovi z Colorada.

“Myslel jsem, že si dám na chvílku od hokeje pokoj, ale on funguje jako dobrá droga.”

o výsledek. Mají obrovskou motivaci a navíc daleko větší možnosti. Dřív se třeba na dobrou smlouvu v NHL čekalo i několik let. Mladý hráč nejprve musel ukázat, co v něm je, a pak se ve třiceti jednalo o dobré smlouvě. Dnes mají mladí, talentovaní kluci skvělé kontrakty, mnohdy lepší než zkušení borci.

Najdete v paměti moment, kdy vám bylo hokejově nejhůř a musel jste v sobě najít sílu jít dál?

Byl to určitě přechod z Třebíče do Kladna. Bylo mi čtrnáct a hrozně se mi stýskalo. Nová škola, nový tým, nová parta lidí kolem hokeje – a já byl přitom zvyklý být doma s rodinou. Pro mě to byl obrovský skok, když se najednou dostanete domů jednou

Jak si vedly mládežnické reprezentace v olympijské pauze?

U19: zlato sebrala power-play

Devatenáctka skončila druhá na turnaji čtyř zemí v Hradci Králové. Češi si mohli se Švédy dovolit podlehnout o dva góly, aby celé klání vyhráli. V závěru s nimi prohrávali 3:4, jenže soupeř odvolal brankáře, v power-play skutečně dvakrát skóroval a v minutabulce tří celků ještě s Finy (každý měl šest bodů) je přeskočil...

Očima trenéra Rostislava Vlacha: „Každý chceme vyhrávat a být na prvním místě. Pro nás trenéry to ale hlavně byl pohled na hráče, kteří připadají v úvahu pro širší nominaci na další MS dvacítce. Především pro nás bylo důležité, jak se chovají v zápasech proti Švédům a Finům, kteří jsou velmi silní.“

U18: cenný skalp Američanů

Mužstvo do 18 let má jako jediné z mládežnických reprezentací ještě před sebou v této sezoně MS (od 19. 4. v Rusku). Generálka na turnaji v USA byla rozporuplná: Češi podlehli Rusku, Švédsku i Finsku, zato jako jediní sebrali body domácímu celku a po výtečném výkonu vyhráli 6:2.

Očima trenéra Davida Bruka: „Spokojeni být nemůžeme. Něco se povedlo, hlavně tedy zápas s Američany, jiné věci vážnou. Za celý turnaj jsme nedostali gól v oslabení, na druhou stranu nám nefungovaly přesilovky. O kádru pro šampionát máme z takových osmdesáti procent jasno.“

SMOLNÁ PROHRA se Švédy připravila tým do 19 let o vítězství v turnaji. **Foto:** Juniorský hokej

U17: z Evropanů nejlepší

Sedmnáctka ve Finsku hrála třikrát 3:2. Rusko i Finsko zdolala, Švédsku podlehla na nájezdy. Nestačila jen na vítěznou Američany (3:8) a obsadila druhé místo. Stejně jako v listopadu v Kanadě za sebou nechala všechny evropské celky.

Očima trenéra Petra Hakena: „Se všemi soupeři jsme dokázali být víc na kotouči, a co se mi osobně líbilo v závěru, ať už s Ruskem nebo s Američany, tak jsme byli schopni rychle otočit z obrany do útoku a dostávat se do šancí.“

U16: prohra jen s Ruskem

Tým do šestnácti let se představil na Turnaji čtyř zemí, který hostil Přerov. Svěřenci trenéra Karla Berana zdolali 4:3 Finsko, stejným poměrem na nájezdy i Švédsko a podlehli nejtěsnějším rozdílem 0:1 jen suverénnímu Rusku.

Očima trenéra Karla Berana: „Od začátku je vidět, že náš tým má velkou morální sílu. Dvakrát jsme dokázali otočit zápas, potřetí se to nepodařilo. Ale zase jsme měli dvě třetiny pasáže, kdy jsme soupeře přetlačili.“

Hlasy trenérů jsou použity z www.mladeznickyhokej.cz

K tvrdé práci vás přinutí hlavně konkurence

Zná trenérskou práci u mládeže i v dospělém hokeji. „Přístup k hráčům i obsah tréninku jsou hodně odlišné,“ říká 40letý Petr Haken, kouč české reprezentace do 17 let a šéf mládeže Komety Brno, v níž už si vyzkoušel i působení u extraligového týmu.

V čem se tedy obě kategorie nejvíc liší?

U mužů zapojujete víc systémových věcí, taktiku a tomu je přizpůsobený trénink na ledě. U mladých není tolik taktických pokynů, pracujete hlavně na neustálém zdokonalování bruslařské dovednosti a dalších s tím spojených věcí, momentálně třeba na zakončení, které trápí český hokej napříč kategoriemi.

A co suchá příprava? Liší se hodně?

Suchá příprava mezi dorosteneckým nebo juniorským a dospělým hokejem je v mnohém podobná. Protože dorůstá hodně talentovaných hráčů, kteří se zapojují do prvního mužstva již v mladém věku, tak k nim musíte přistupovat citlivě a individuálně. Každý hráč je svým způsobem originál, proto je důležitý v určitých fázích přípravy individuální přístup.

Jaký máte názor na kondiční trenéry a jejich zapojování do přípravy?

Hokej se neustále vyvíjí a jde rychle dopředu, takže jejich role bude v přípravě hráčů stále důležitější. Myslím, že doba společných dvouhodinových výběhů a kruhových tréninků s činkami jako pro pana Zarembu je pryč. Pro mě je spolupráce s kondičním trenérem a neustálá konzultace nad připraveností jednotlivých hráčů hodně potřebná.

V Kometě, kde trénujete, se do áčka hodně zapojují mladí hráči, nejnámější z nich je teď Martin Nečas. Jaký byl rozdíl v jeho přípravě a v případě nejzkušenějšího hráče Brna Martina Erata?

Letní příprava byla opravdu jiná. Po dohodě s kondičním trenérem jsme rozdělili mužstvo podle věkových kategorií, protože tam nebyl jenom Martin, ale spousta dalších mladších hráčů, a příprava byla ušita tak trochu každému na míru. Na ledě rozdíly velké nebyly, ale po každém tréninku měli hráči možnost zůstat na ledě a pracovat na individuálním zdokonalování. Osobnost Martina Erata hraje v Brně obrovskou motivační roli pro mladé hráče. V mnoha věcech ukazuje klukům správný směr. Jeho úloha je nedocenitelná.

Druhou sezonu po sobě působíte jako trenér reprezentace do 17 let. Vyměnili se hráči, kouč zůstal. Jaký je rozdíl mezi těmito mužstvy?

Není velký. Český hokej se zase dostává do kondice a začíná být opět konkurenceschopný se světovou mládežnickou špičkou – a co je nejdůležitější, že se tak děje napříč kategoriemi. Pryč jsou naštěstí doby, kdy se jezdilo na přátelské zápasy do Polska a Maďarska. I výsledky mládeže dokazují, že s námi musí svět počítat. Někdy je humorné, když si vás soupeři jako domácí celek nalosují na rozehrání a vy je pak vyklepnete. To se nám podařilo například na posledním únorovém turnaji ve Finsku. Ale zpět k otázce. Já měl výhodu, že minulou U17 jsem trénoval už od kategorie U16, tedy dva roky, a za tu dobu poznáte hráče přece jen víc. Jako trenér je musíte znát i po morální stránce, vědět, jestli je hráč ochoten pro výhru udělat i věci, které hodně bolí. Mám na mysli nejen po stránce fyzicky, což považuju za samozřejmost, ale i z hlediska obětavosti, která třeba u blokování střel soupeřů hraničí s hrdinstvím. Současný hráč prostě musí být nejen skvělý v dovednostech, ale musí to být trochu i hrdina s osobní statečností.

Může to být důvod, proč se hráčům moc nechce před branku a clonit gólmánům?

O tom jsem přesvědčený. Řekl bych, že to je druhé kritické místo ve hře. První je již zmíněné

PETR HAKEN uděluje na střídačce pokyny reprezentantům do 17 let. **Foto:** Juniorský hokej

blokování střel a druhé je předbrankový prostor u soupeře, kdy berete brankáři oči a „střílí“ po vás vlastní spoluhráč. Hráči tam schytají hodně ran a ty bolí. V tomto prostoru rozhodně není komfortní zóna, a tak se tam nikomu moc nechce. Občas vidíme i ty nejlepší borce, jak místo před brankářem stojí vedle a pak mu alibisticky šťouchají do betonů. Ale to je asi všude ve světě.

Dařilo se vám nejen na turnaji ve Finsku, ale i na předvánočním klání v Kanadě...

Třetí místo bylo opravdu velkým úspěchem. Tento turnaj je považovaný za neoficiální mistrovství světa U17, tato kategorie skutečný šampionát nemá. Podařilo se nám z hráčů dostat maximum, ale samozřejmě je to především o hráčích samotných. Někdy mi přijde, že v naší národní povaze je, že dnes se hraje s maximálním nasazením a druhý den už ne. Na obou turnajích se podařilo, že kluci

máklí v každém utkání. To se nakonec ukázalo pro úspěch jako rozhodující, protože fyzickou, dovedností a další věci, to všechno máme na podobné úrovni jako soupeři.

Od příštího ročníku se změní mládežnické soutěže. Z třístupňového systému – mladší dorost, starší dorost a junioři – se přechází na dvoustupňový, ve kterém budou hráči dva roky v dorostu a tři roky v juniorech. Jak se vám tato úprava zamlouvá?

Už dlouho říkám, že v těchto starších kategoriích musí být vytvořena konkurence, což se dle mého názoru díky tomu podaří. V juniorech prostě jsou hráči dost staří na to, aby si uvědomovali, že když nebudou tahat a dít, tak přijdou nejprve o první lajnu, pak druhou, potom o sestavu a nakonec i o tým. Hráči musí cítit tlak na svůj výkon. A k tvrdé práci vás přinutí především konkurence.

Coach Manager: užitečný pomocník

Velmi užitečnou pomůckou nabízí od této sezony Český svaz ledního hokeje všem trenérům. V bezplatné aplikaci Coach Manager najdou spoustu praktických funkcí.

„Hlavním cílem Coach Manageru je vytvořit servis a komunikační kanál pro všechny trenéry českého hokeje,“ říká metodik ČSLH Zdeněk Vojta.

V první části informuje aplikace trenéry, jakou mají mít licenci, kdy jim končí, dostává k nim možnosti školení, kurzů a třeba také nabídku pracovních míst. Další funkcí je vedení tréninkového deníku se zobrazením tréninkových jednotek včetně docházky hráčů.

Coach Manager nabízí i možnost používání dalších aplikací za zvýhodněných podmínek pro trenéry ČSLH.

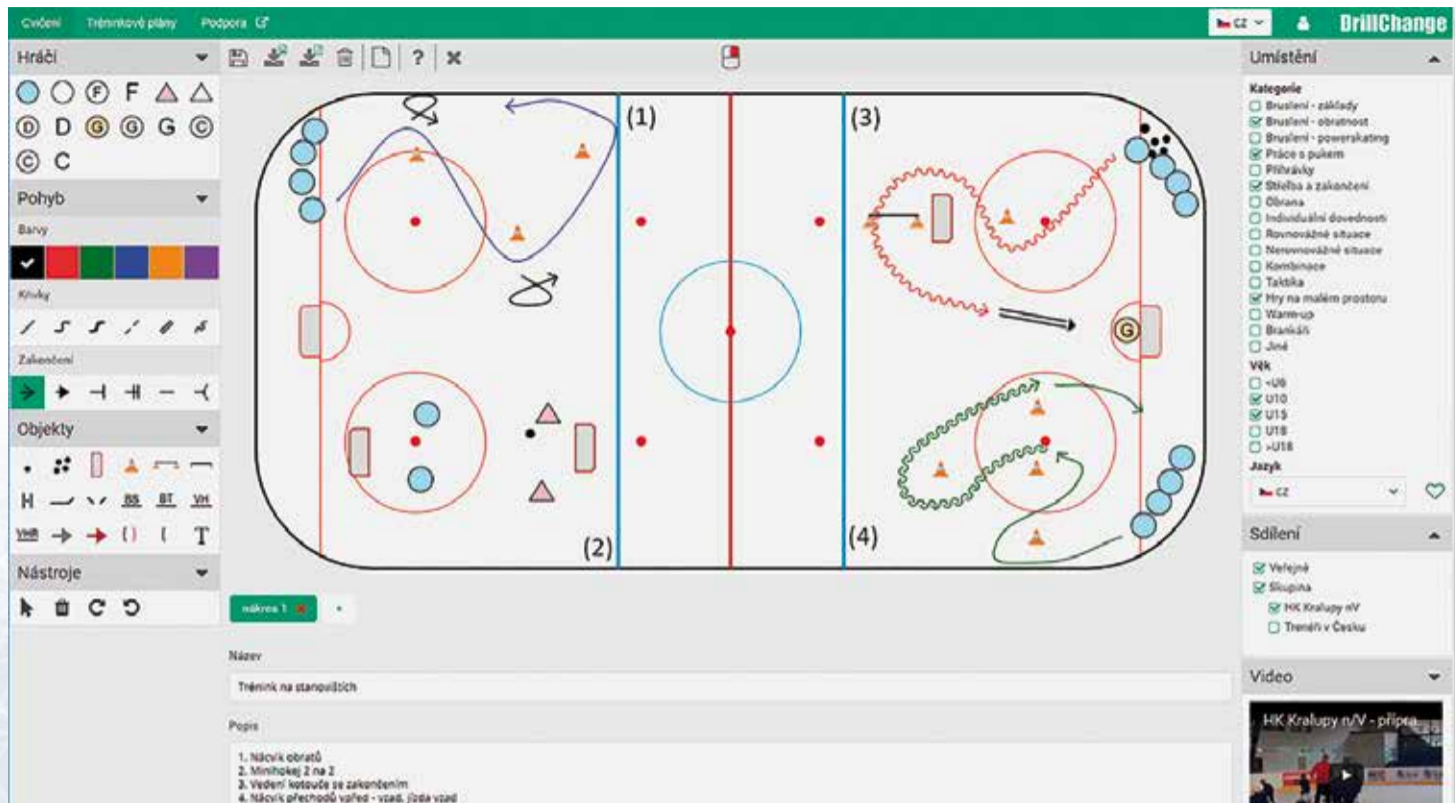
EDUNIO POMŮŽE S METODIKOU

Užitečná je i oblast nazvaná Edunio. „Její součástí jsou různé kurzy, které si trenéři mohou stáhnout a pracovat s nimi. Jsou zde metodické materiály na úrovni interaktivních kurzů, tedy videa, nákresy rozřazování pohybů, kurzy na určitá témata,“ přibližuje Vojta.

Ke vzdělávání trenérů poslouží i knihovna, která rovněž obsahuje spoustu metodických materiálů. „Povedlo se nám sem prolinkem instalovat veškeré mezinárodní semináře, které probíhaly pod hlavičkou IIHF při mistrovstvích světa od roku 2004,“ prozrazuje svazový funkcionář. „Jsou sice v angličtině, ale jsou inspirativní a čeští trenéři díky nim mohou mít přehled o tom, co se děje ve světě a jaké jsou trendy.“

V Eduniu jsou rovněž shromážděny závěrečné práce, které vypracovávají studenti trenérské licence A. „Je tam na padesát prací na nejrůznější témata: od problematiky bruslení přes přesilové hry až třeba po analýzu vstřelených branek na olympiádě v Soči. To je další velká výhoda pro trenéry, mají vše na jednom místě a mohou s tím pracovat,“ říká Vojta.

Ani tím ovšem výčet výhod části Edunia nekončí. Trenéři mohou využívat vzorové prezentace, které slouží ke školení trenérů licence C plus mládeže. „Máme tam obecné obory jako základy anatomie, psychologie, pedagogiky, co

by trenéři na nejnižších úrovních měli znát,“ doplňuje Vojta.

Právě na práci s mládeží se v Edunio hodně dbá. „Za zmínku stojí například interaktivní kurz, jak pracovat s předškoláky. To je hodně zajímavé téma, jelikož se této kategorie trenéři někdy trochu bojí. Tady najdou videa a metodické rady, jak k dětem přistupovat, jak s nimi pracovat. Jsou tam nápady, jak udělat praktickou hodinu na ledě, a podobně,“ uvádí Vojta.

DRILLCHANGE PRO PRAKTICKÝ TRÉNINK

Od spíše teoretické části se dostáváme k té ryze praktické. K aplikaci, která má název DrillChange. „Dává možnost tvorby cvičení prostřednictvím jednoduchého grafického nákresu, ke kterému si trenéři mohou natočit průběh cvičení. A nejdůležitější je, že trenéři je mohou sdílet veřejně nebo ve své skupině, kam si pozvou, koho chtějí,“ popisuje Vojta.

Jak to funguje v praxi? „Klub XY založí skupinu pro trenéry žákovských kategorií, pozve tam kouče a oni v ní mohou sdílet cvičení mezi sebou, radit se, co na trénincích budou dělat. A třeba šéftrenér klubu vidí i zpětnou vazbu,“ líčí Vojta

a pokračuje: „V aplikaci se můžou vytvářet tréninkové plány. Trenér vytváří zásobník cvičení. Ta v něm zůstanou uložená a při tvorbě plánu si kouč označí ta, která potřebuje, a ona se mu automaticky zařadí do tréninkového plánu. Takže po určité časové investici a úvodní energii, kdy se ta cvičení musí vytvořit, je tvorba tréninkového plánu jednoduchá. Jedním kliknutím a odesláním na print mu vyběhne vytištěná kompletní tréninková jednotka.“

Trenéři si mohou vybírat cvičení i podle zaměření. Mohou se u kolegů inspirovat u cvičení na rozbruslení, přesilovky, přípravu gólmanů a mnoho dalších herních situací.

Jednu skupinu, přístupnou všem zájemcům, vytvořil i ČSLH. Zařazuje pod ni svazovými trenéry doporučená cvičení, přejímat do ní může i vhodná cvičení od jiných koučů. Na druhou stranu nijak nehodlá jiná cvičení „penalizovat“.

„Určitě by nebylo fér někomu cvičení mazat. Každé má nějakou filozofii a trenér musí vědět, proč ho dělá,“ vysvětluje Vojta a doplňuje: „Myslím si, že je velkou chybou opisovat cvičení bez hlubší znalosti jeho záměru. Protože cvičení, které může krásně vypadat v kategorii juniorů, má jiný cíl než třeba pro kategorii mladších žáků.“

Z téhož důvodu varuje i před na první pohled lákavou možností, že by trenéři v menších

klubech mohli připravit díky této aplikaci stejný trénink, jako mají třeba extraligové kluby.

„Co bude trénovat Sparta Praha, nemůže cvičit klub třeba z krajského přeboru,“ konstatuje Vojta. „Spíš bychom chtěli, aby trenéři měli inspiraci a spolupracovali v rámci klubu nebo na platformě stejné věkové kategorie.“

Svaz navíc prostřednictvím DrillChange rozesílá do veřejně přístupné skupiny vytvořené nejen pro trenéry zapojené do projektu „Trenéři do malých klubů“, ale i pro ostatní zájemce pravidelně různá cvičení.

„Teď v únoru bylo třeba téma Hry mimo led v rámci rozcvičení, pravidelně každý týden od nás dostali dvě inspirace včetně videí. Mohou si je vyzkoušet a záležet na nich, jestli je využijí, nebo ne,“ říká metodik ČSLH.

Vojta si pochvaluje zpětnou vazbu, jaká se aplikaci dostává. „Co vím, tak si ji trenéři hodně chválí. V březnu budeme s kolegou Lukášem Jankovičem pokračovat tématem Hry na ledě a dále připravujeme inspirativní cvičení od významných hokejových osobností,“ libuje si a věří, že se Coach Manager včetně obou aplikací bude mezi trenéry dále hojně rozšiřovat.

Trenéři, kteří chtějí využívat tuto aplikaci, si mohou zažádat o přístupové údaje; více na www.cslh.cz v sekci Trenéři.

„Chtěli bychom, aby trenéři měli inspiraci a spolupracovali v rámci klubu nebo na platformě stejné věkové kategorie.“

Svaz chystá na vrchol mládežnických soutěží překvapení i přenos

Parádní vyvrcholení chystá ČSLH pro extraligu staršího i mladšího dorostu a také pro soutěž družstev 8. tříd.

Závěrečná klání mistrovství ČR se letos odehrají 28. 3. – 1. 4. ve vítkovické Ostravar Aréně. Hrát se bude na obou plochách a hokejový svaz připravuje bohatý doprovodný program. Jeho součástí bude i seminář pro rodiče a mládežnické trenéry na téma Nejen rodičovské chyby ve výchově mladého hokejisty.

„Jednáme s partnery a snažíme se, aby byl program zajímavý nejen z hlediska hokeje, ale aby si hráči užili turnaj i mimo led,“ říká Vladimír Krampol z úseku rozvoje hokeje ČSLH.

PŘED ROKEM se o trofej v extralize mladšího dorostu utkali Plzeň a Brno. Jaké složení bude mít finále letos?
Foto: Juniorský hokej

„V současné době probíhají jednání s osobnostmi českého sportu, které by se přišly na kluky podívat a podebatovaly s nimi o trnitých cestách, kterými šly ve svém vývoji. Snad neprozradím příliš, když řeknu, že by měl dorazit i sportovec, kterého má pod smlouvou firma Red Bull. Ale to bude překvapení,“ láká Krampol na atraktivní jméno.

S největší pravděpodobností se podaří domluvit s Českou televizí přímý přenos finále extraligy staršího dorostu, které by se na obrazovkách objevilo živě poprvé v historii. Vysílat by se mělo 1. dubna od 11 hodin na programu ČT sport.

ČESKÝ KRUMLOV

Začátky? Vstupní investice je nulová

Hokejový kvíz

1 Kolik dětí se celkem zúčastnilo akce Týden hokeje od jejího vzniku v roce 2016?

- a) 15 000
- b) 16 000
- c) 17 000

2 Ve které zemi absolvovali stáž čeští regionální trenéři?

- a) ve Finsku
- b) ve Švédsku
- c) v Rakousku

3 Hokejisté ze kterého kraje ovládli v únoru olympiádu dětí a mládeže ve Východočeském kraji?

- a) Východočeský kraj
- b) Moravskoslezský kraj
- c) Kraj Vysočina

4 Kolikátá skončila česká reprezentace do 17 let na únorovém turnaji ve Finsku?

- a) třetí
- b) druhá
- c) první

5 Jak se umístila hokejová reprezentace žen na turnaji v rakouském Klagenfurtu?

- a) vyhrála
- b) druhá
- c) třetí

6 Kdo byl trenérem českého sledge hokejového výběru na paralympiádě v Pchjongčchangu?

- a) Petr Bříza
- b) Jiří Bříza
- c) Jan Bříza

Správné odpovědi: 1b, 2b, 3c, 4b, 5a, 6b

TAKTO to vypadalo na českokrumlovském zimáku při lednovém Týdnu hokeje. Foto: www.pojdhrathokej.cz

Jedním z klubů, kterým se daří přivádět děti k hokeji, je Slavoj Český Krumlov. S nábořem slaví úspěchy po celý rok a třeba na lednový Týden hokeje dorazilo 32 dětí. A většina z nich v klubu zůstala.

„Nám se Týden hokeje moc líbí. Akce je výborně připravená a důležitá je i mediální podpora, kterou má a kterou bychom si sami na regionální úrovni nemohli dovolit. Billboardy, videoprezentace, reklamy při utkáních v televizi... A viděl jsem i pěkný šot na Děčku České televize. To všechno nám moc pomáhá a na účasti dětí je to znát,“ chválí Karel Kašák, šéf českokrumlovského hokeje.

Za navýšení členské základny vděčí také podpoře ministerstva školství, díky níž mohou v Krumlově zdarma pořádat školičku bruslení

pro žáky mateřských a základních škol. Tou prochází na 700 dětí ročně a rovněž generuje nové zájemce o hru s pukem.

Projekt Pojď hrát hokej, jehož součástí jsou i Týdny hokeje, však má podle Kašáka velkou výhodu. „My jsme zejména u slabších ročníků lákali v nábořech spíše na nějaké formy pohybových aktivit na brus-

lích, takže přicházeli zájemci o to, aby se naučili bruslit. Ale tady se jasně říká: Pojď hrát hokej. To zaměření je zřejmé. A funguje, pro nás má velký význam,“ líčí Kašák.

Navíc si pochvaluje, že velká část účastníků v klubu opravdu zůstane a začne se hokeji věnovat. „Není to tak, že by si jen přišli na Týden hokeje pro dres. Takových osmdesát procent jich v klubu zůstává,“ pochvaluje si první muž Slavoj.

I díky projektu Pojď hrát hokej tenhle sport momentálně v Krumlově mezi mládeží „frčí“. Dokonce tak, že v nábořových akcích

mají zdejší hokejisté třikrát vyšší úspěšnost než fotbalisté. „A to byl v Krumlově v minulosti fotbal vždycky číslem jedna,“ upozorňuje Kašák.

Kdo by ale mezi oběma sporty čekal nějakou revnivost či zášť, spletl by se. „Naopak. Jestliže mají děti od nás zájem o nějakou letní aktivitu, podporujeme je, ať hrají fotbal. Hodně se jich věnuje souběžně oběma sportům, ale zatímco dřív byl fotbal hlavní a hokej doplňkový, teď se to vystřídal,“ popisuje Kašák.

Spolupráci s fotbalisty si pochvaluje. „Dřív se všichni snažili vyhranit, každý si jel po své linii a pokoušel se urvat co nej-

víc dětí pro sebe. Teď všichni vidí, že je lepší si pomáhat a že to prospěje i samotným dětem. Nejsou jednostranně zatěžované a všestrannost se jim hodí.“

Do karet hokejovým klubům hraje i to, že už hokej dávno není sportem jen pro ty, kteří si ho mohou dovolit. „Dneska ho opravdu může začít hrát každý. My jsme od svazu zajištění materiálově tak dobře, že máme možnost dětí vybavit kompletní výstrojí. V tom problému vůbec není, ta vstupní investice je v podstatě nulová,“ potvrzuje Kašák.

Jen za uplynulý rok poskytl Český svaz ledního hokeje v rámci projektu Pojď hrát hokej klubům bezplatně výstroj pro nejmenší hokejisty v celkové hodnotě 8,4 milionu korun. Navíc každému, kdo se zaregistruje do ČSLH, nabízí poukázku na zakoupení vlastní výstroje v hodnotě 1500 korun.

„Finance dnes opravdu v tomto ohledu nejsou problém. Spíš rodiče informujeme, jaké jsou třeba časové nároky. Zvlášť tady, kdy k nám nechodí jen hráči z našeho města, ale i z okolí,“ připomíná Kašák.

A o tom, že ve městě se slavným zámekem a divadlem s otáčivým hledištěm dělají hokej dobře, svědčí ještě jeden příklad. „Máme tady kluka, který k nám přišel v žácích a rodiče ho teď vozí třikrát týdně z německého Pasova 130 kilometrů na trénink a zase zpátky,“ prozrazuje Kašák.

Soukup se prosazuje i mezi staršími hráči a sleduje formule

Byl se narodil v roce 2003, patří i mezi o rok staršími borci k nejproduktivnějším hráčům extraligy mladšího dorostu. I díky tomu získal plzeňský útočník Dominik Soukup v této kategorii ocenění pro Hráče měsíce.

„Jsem moc rád, že i jako mládež chodím na přesilovky,“ hledá jeden z důvodů, proč se mu bodové daří. Dobře si však uvědomuje i to, v čem se musí především zlepšit: „Určitě je to hra v obranném pásmu a celkové bránění.“

Soukup je odchovancem Škody a Plzeňákem tělem i duší. „Na ledě jsem tady byl už od čtyř let. Máme to v rodině, tatínek taky hrál a moje zápsy teď prožívá

možná víc než ty svoje před lety,“ směje se pokračovatel rodu.

Nadějný forvard si váží všech trenérů, kteří se mu dosud věnovali. „Každý mi dal něco. Teď mě trénuje pan Vojan, který se hodně zabývá charakterem týmu a pracovitostí hráčů,“ říká Soukup. „Kdybych měl zmínit ještě jedno jméno, tak by to byl určitě pan Přerost, který mě od malička učí hokejovým dovednostem. Má cit pro detail a já ho mám za hokejového učitele, který mi dal asi nejvíc.“

A co dělá velký obdivovatel Dominika Kubalíka ve volném čase? „U mě se všechno točí kolem sportu a rodiny. Mám dvě ségry a brácha, který jezdit formule, konkrétně v seriálu F3, a jel třeba v Monaku nebo Barceloně. To jsem mu hodně fandil, jeho soupeřem byl například Valterri Bottas, který působí ve formuli jedna,“ prozrazuje Soukup.

HRÁČ ÚNORA

DHL Extraliga juniorů

Jakub Adámek (Třinec)

Extraliga staršího dorostu

Matyáš Filip (Kladno)

ELIOD Extraliga mladšího dorostu

Dominik Soukup (Plzeň)

DOMINIK SOUKUP Foto: archiv